

PRELUDIJ

Urednica: Veronika Brvar
Tehnični urednik: Uroš Mijošek
Oblikovalec: Igor Resnik
Uredniški odbor: Alenka Bagarič, Jelena Grazio, Tomaž Gržeta, Katarina B. Hočevar, Franci Krevh, Larisa Marjanović in Tadej Stolič
Jezikovni pregled: Tanja Zečević
Tisk: Grafiko
Naslovnica: Z matineje Glasbene mladine Slovenije
Fotografija: Domen Grögl

Letnik 49, številka 1
Naklada: 800 izvodov
Cena izvoda: 4,50 €
Letna naročnina za leto 2018
znaša 16 € (4 številke)

Izdajateljica in založnica:
Zveza Glasbene mladine Slovenije
Kersnikova 4
1000 Ljubljana
T: +386 1 43 17 039
www.glasbenamladina.si

V 49. letniku Glasne vas pozdravljamo ob koncu zime, z vedno optimističnim upanjem na cvetočo pomlad. Začetne misli sicer niso navdihovale meteorološke razmere v naravi. Ledeni obroč, ki že nekaj let nepopustljivo stiska obubožano slovensko kulturno področje, je z zadnjimi rezi brutalno, brez razmisleka, posegel tudi v delovanje našega izdajatelja Zveze Glasbene mladine Slovenije. Letos se bomo zaradi občutnega zmanjšanja sredstev namesto na dva meseca srečali le ob menjavah letnih časov, torej štirikrat na leto. Za obstoj in trmasto vztrajanje v medijski krajini na poti do polstoletne zgodovine edinega tiskanega medija o glasbi, ki ne pozna meja, pa se lahko zahvalimo odločitvi in razmisleku izdajatelja.

Poziv k premisleku, vnovičnemu razmisleku ali – pogosteje uporabljenemu izrazu v svetovnem jeziku – »rethinking« (angleška različica naj bi podčrtala komunikacijsko »dopadljiv in vzdržen« poziv) danes postaja modna domena in ornament podpornih dejavnosti organiziranih prireditelj. Organizirani premislek torej. Omejen znotraj časa in prostora. Da le ne bi preveč prosto taval in spodbudil še koga, naj razmisli. Naj raje dela! Saj »delovna generacija«, ki nas skrbno opominja, da smo pretežki, nevzdržni, in se tako rekoč žrtvuje za nas, gradi na vrednotah: »Kdor ne dela, naj ne je.« In to – zastrašujoče – dobesedno. Sporočila, ki jih rokohitrsko trosijo »delovni« ljudje kljub ali pa navkljub vsemu v še vedno kulturno okolje, sicer niso vredna razmisleka, kličejo pa k stvarni presoji.

Kako je mogoče, da leta 2018, prav v času praznovanja kulturnega praznika (mimogrede, to je tudi državni praznik, torej dela prost dan za »delovne ljudi«), ta krilatica izleti v medijski prostor? Je popolnoma izpraznjeno duhovičenje, mirno lahko zapišem, tudi pobalinstvo, že nagovor bodoči volilni bazi, okolju, v katerem živimo in ustvarjamo? Zato nikakor ne smemo biti začudeni, da ob tovrstnih domislicah državni uradnik v nacionalnem mediju dobi svoj prostor in ob izbranih strokovnjakih, poznavalcih in ustvarjalcih umetniških programov vehementno zastopa umetniško področje, ki naj bi ga samo koordiniral, ter ob tem prostodušno izjavlja, da sta kakovost in mednarodna uveljavitev umetniških vsebin le ena postavka v vrsti predpisanih meril za dotacijo in priznanje državnega razpisa. Po neuspešni kandidaturi očitno manj pomembno? V javnost prav tako pošlje razlago, da so bila sredstva podeljena celo tistim, ki morda ne spadajo v ta resor. Kaj res? Ali je to osebni ali kar državni uradniški razmislek? In seveda je ob tem tudi mogoče, da je področje, ki ob statističnem pregledu odjemalcev kulturnih dobrin na popularni televiziji mirno ignorira »mogočno silo, ki lahko spremeni svet«, kakor se je o tem področju izrazil celo kulturni glasbeni založnik Seymour Stein. In prav letos je bilo tudi povsem mogoče in za večino niti posebne omembe vredno, da je bilo to področje najmanj »delovno uspešno« in se mu celo ni uspelo prebiti v izbrano elito nagrajencev najvišjih nagrad, podeljenih na področju umetnosti v Sloveniji. Število domačih nagrad in seveda zanje rezerviranih sredstev je administrativno zamejeno, člane vrhovne komisije, morda celo predstavnike umetniškega področja, pa mogoče tolaži misel, da bodo tako ali tako navzoči na obvezni ceremoniji. Zanja pa so vedno rezervirana sredstva. Nizkoprorračunska, seveda. In v pričakovani nizkoprorračunski ceremoniji, kjer je pokončno držo in odnos do zadnje kaplje zavezanosti svojemu poslanstvu z demonstrativnim odporom do prelahkotnega izplena izrazil le en sam ustvarjalec, se je za trenutek svobodno zaiskril le tehtni razmislek uvodnega govornika, umetnika. Žal le v rezerviranem terminu, žal le v odmerjenem času in prostoru.

Naj zato v nov letnik vstopimo z željo, da se nam odpreta prostor in čas za jasnejšo presojo in tehtnejši razmislek. Tudi v tej reviji in predvsem o tem umetniškem področju. Da, želimo zasluženi poklon GLASBI in GLASBENIKOM.

Veronika Brvar